

**മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ്
മൂന്നാം അസാധാരണ പൊതുസമ്മേളനം**

**സുവിശേഷവതീകരണത്തിന്റെ
പശ്ചാത്തലത്തിൽ
കുടുംബം നേരിടുന്ന
അജപാലന വെല്ലുവിളികൾ**

തയ്യാറെടുപ്പുരേഖ

വത്തിക്കാൻ സിറ്റി, 2013

സിനഡ്: കുടുംബവും സുവിശേഷവൽക്കരണവും

സകല സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയെന്നത് കർത്താവു തന്നെ തന്റെ ശിഷ്യർക്കു നൽകിയ ദൗത്യമാണ്. ആ ദൗത്യം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ എന്നും തുടരുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ സാമൂഹികവും ആത്മീയവുമായ ഒരു സംഘർഷം വളരെ പ്രകടമാണ്. ഇത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സഭാസമൂഹത്തിന്റെയും പ്രധാനപ്പെട്ട നിർമ്മാണശിലയായ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ സുവിശേഷവൽക്കരണ ദൗത്യത്തിന് ഒരു അജപാലന വെല്ലുവിളിയുണർത്തുന്നു. അതിനാൽ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക ഇതിനുമുൻപ് ഇത്രയും അടിയന്തരാവസ്ഥയായിരുന്നില്ല. മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ പരിശുദ്ധ പിതാവ് തീരുമാനിച്ചതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണ്. രണ്ടുഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഈ സിനഡ് നടക്കുന്നത്.

- 1) 2014-ൽ ഒരു അസാധാരണ ജനറൽ അസംബ്ലി. വിഷയത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ നിർവചിക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം. അതായത്, കുടുംബത്തിന്റെ സുവിശേഷം വിശ്വസനീയമായ രീതിയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനെയും ജീവിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു മെത്രാന്മാരുടെ അനുഭവങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ശേഖരിക്കുക.
- 2) 2015-ൽ സാധാരണ ജനറൽ അസംബ്ലി. വ്യക്തിയ്ക്കും കുടുംബത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അജപാലനശുശ്രൂഷയ്ക്ക് പ്രവർത്തനമാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഫലമായി ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ കേൾക്കാത്ത ഉൽകണ്ഠാജനകങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്: വിവാഹത്തിലേക്കു നയിക്കാത്തതും ചിലപ്പോൾ ആ ആശയംതന്നെ ഒഴിവാക്കുന്നതുമായ കുടിത്താമസത്തിന്റെ വ്യാപകമായ രീതിമുതൽ കുട്ടികളെ ദത്തെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള (അതു വല്ലപ്പോഴുമല്ല സംഭവിക്കുന്നത്) സ്വവർഗവിവാഹങ്ങൾ വരെ സംഭവിക്കുന്നു. സഭയുടെ ശ്രദ്ധയും അജപാലനശുശ്രൂഷയും ആവശ്യപ്പെടുന്ന അനേകം പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളാണ് ഇന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്:

മിശ്രവിവാഹവും മതാന്തരവിവാഹവും
 അപ്പനോ അമ്മയോ മാത്രമുള്ള കുടുംബം
 ബഹുഭാര്യത്വം
 സ്ത്രീ ധനത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രശ്നമാകുന്ന വിവാഹങ്ങൾ (ചിലപ്പോൾ സ്ത്രീയെ വാങ്ങുന്ന വിലയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു)
 ജാതിവ്യവസ്ഥ
 സമർപ്പണമില്ലായ്മയുടെ സംസ്കാരവും ദാവത്യബന്ധം താൽകാലികമാകാമെന്ന സങ്കല്പവും സഭയോട് എതിർപ്പുള്ള ഫെമിനിസത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ
 കുടിയേറ്റം
 കുടുംബമെന്ന ആശയത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെയുള്ള പുനഃസിദ്ധാന്തവൽക്കരണം
 വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയിൽ ആപേക്ഷികമായ ബഹുസ്വരത്വം
 വിവാഹത്തെയും കുടുംബജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ധാരണ പൊതുസംസ്കാരത്തിൽ വളർത്തുന്നതിൽ മീഡിയായ്ക്കുള്ള സ്വാധീനം
 വിവാഹ ഉടമ്പടിയിലെ സ്ഥിരത, വിശ്വസ്തത എന്നീ ആശയങ്ങളെ വിലയില്ലാതാക്കുന്ന നിയമപരമായ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ചിന്താപ്രവണതകൾ
 ഗർഭപാത്രം വാടകയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന രീതിയുടെ വർധന
 മനുഷ്യാവകാശമെന്നു കരുതിയിരുന്നവയ്ക്കു നൽകുന്ന പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ...

സഭയിൽത്തന്നെ വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികത്വത്തിലും കുമ്പസാരമെന്ന കുദാശയുടെ സൗഖ്യദായകശക്തിയിലുമുള്ള വിശ്വാസം ബലഹീനമാകുന്നതിന്റെയും തിരസ്കൃതമാകുന്നതിന്റെയും അടയാളങ്ങൾ ദൃശ്യമാകുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ വെല്ലുവിളികളോടു പ്രത്യുത്തരിക്കാൻ ലോകമെങ്ങുമുള്ള മെത്രാന്മാർ പത്രോസിനോടുകൂടെയും പത്രോസിന്റെ കീഴിലും ഒന്നിച്ചു കൂടാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അടിയന്തരാവസ്ഥ നമുക്കു നന്നായി മനസ്സിലാകും. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കാര്യം നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാം. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയുടെ ഫലമായി അനേകം കുട്ടികളും ചെറുപ്പക്കാരും തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ കുദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. അപ്പോൾ, ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന സുവിശേഷവൽക്കരണ വെല്ലുവിളികൾ എത്ര അടിയന്തരമെന്ന് ബോധ്യമാകുമല്ലോ. ആഗോളഗ്രാമത്തിന്റെ

മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഗത്തും തന്നെ നമുക്ക് ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തോടൊപ്പം, മറ്റൊരു കാര്യവും ഇന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതായത്, ദൈവിക കരുണയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനവും സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിൽ ആഗോളപരമായും അസ്തിത്വമാർക സാഹചര്യത്തിലും സഹിക്കുന്നവരോടുള്ള താല്പര്യവുമാണത്. തത്ഫലമായി, കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് അജപാലനപരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ട തീരുമാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വിശാലമായ പ്രതീക്ഷകൾ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. സിനഡിലെ മെത്രാന്മാർ ഈ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്യുക അത്യാവശ്യമാണ്. മാത്രവുമല്ല, തങ്ങളുടെ അജപാലനത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മനുഷ്യകുടുംബം മുഴുവന്റെയും നേർക്കുള്ള ഉപവിയുടെ കടമ നിർവഹണവുമാണത്.

സഭയും കുടുംബസുവിശേഷവും

ദമ്പതികളുടെയും കുട്ടികളാകുന്ന ദാനത്തോടു തുറവുള്ള ഐക്യം ജീവിക്കുന്നവരുടെയും (അതാണ് കുടുംബ സമൂഹം) അടിസ്ഥാന മാനുഷികാനുഭവം വ്യക്തിപരമായി ജീവിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും ദൈവികസ്നേഹത്തിന്റെ സദാർത്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കണം. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാപ്രബോധനങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായും സമർത്ഥമായും അവതരിപ്പിക്കണം. അത് മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ എത്തുന്നതിനും യേശുക്രിസ്തുവിൽ വെളിവാക്കപ്പെട്ട ദൈവവേഷ്ടപ്രകാരം അവയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുമാണ്.

ഈ രേഖയിൽ, വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും കുറിച്ചുള്ള വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥ ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് അത്യാവശ്യപരമാർശങ്ങൾ മാത്രമേ കൊടുത്തിട്ടുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനത്തിൽ നിന്നും സാർവത്രികപരമായുള്ളവ മാത്രമേ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ കൗൺസിലിന്റെ ചില പാഠത്തെക്കുറിച്ചും ഇതുതന്നെയാണു പറയാനുള്ളത്. സിനഡിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന മെത്രാന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ മെത്രാൻ സമിതികളുടെ രേഖകളിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കാൻ സാധിക്കുമല്ലോ.

ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും അനേകം വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിലും ഇടയന്മാരുടെ പ്രബോധനം വ്യക്തമായിരുന്നു. അതുപോലെ വിശ്വാസികളുടെ - സ്ത്രീകളുടെയും പുരുഷന്മാരുടെയും - സമർത്ഥമായ സാക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വളരെ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിൽ അവർ തങ്ങളുടെയും തങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും ജീവിതത്തിനുള്ള അമൂല്യദാനമെന്ന നിലയിൽ കുടുംബത്തിന്റെ സുവിശേഷം ജീവിച്ചു. ഈ സന്ദേശം കൂടുതൽ തീവ്രതയോടെ കൈമാറാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ പ്രചോദിതവും നിലനിറുത്തപ്പെടുന്നതുമാണ് അടുത്ത അസാധാരണ സിനഡിനുവേണ്ടിയുള്ള സമർപ്പണം. സഭയെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വെളിപാടിന്റെ നിധി ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഹൃദയത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിറയ്ക്കണം (ദൈവാവിഷ്കാരം, 26) എന്ന പ്രത്യാശയോടെയാണ് സിനഡ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനുമായ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി

കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിൾ സന്ദേശത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും സൃഷ്ടിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു. അവർ ഇരുവരും ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (ഉത്പ 1:24-31; 2:4-25). അവിഭാജ്യമായ ഒരു കൗദാശികബന്ധത്താൽ ഒന്നാക്കപ്പെട്ട വിവാഹിതർ സ്നേഹത്തിന്റെയും പിതൃത്വത്തിന്റെയും മാതൃത്വത്തിന്റെയും സൗന്ദര്യവും ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി കർമ്മത്തിൽ ഈ രീതിയിൽ പങ്കുചേരുന്നതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഫലത്താലും അനുഭവിക്കുന്നു. അവരുടെ ഐക്യത്തിന്റെ ഫലമായുള്ള ദാനത്തിൽ, മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി മക്കളെ വളർത്തുന്നതിന്റെയും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വം അവർ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. പ്രജനനത്തിലൂടെ, സ്ത്രീയും പുരുഷനും സൃഷ്ടിയുടെ സംരക്ഷണത്തിലും മനുഷ്യകുടുംബത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെ സഹകാരികളാകുകയെന്ന വിളി വിശ്വാസത്തിൽ നിറവേറ്റുന്നു.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ “കുടുംബം ഒരു കുട്ടായ്മ”യിൽ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: ദൈവം മനുഷ്യനെ സ്വന്തം ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചു. (ഉത്പ 1:26-27) അവിടന്ന് അവനെ സ്നേഹത്തിലൂടെ അസ്തിത്വത്തിലേക്കു വിളിച്ചു. അതേസമയം അവിടന്ന് അവനെ സ്നേഹിക്കാൻവേണ്ടി വിളിച്ചു. ദൈവം സ്നേഹമാണ് (1 യോഹ 4/8). തന്നിൽത്തന്നെഅവിടന്നു ജീവിക്കുന്നത് വ്യക്തിപരവും സ്നേഹാത്മകവുമായ കുട്ടായ്മയുടെ ഒരു രഹസ്യമായിട്ടാണ്. മനുഷ്യവർഗത്തെ സ്വന്തം പ്രതിരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും തുടർച്ചയായി അസ്തിത്വത്തിൽ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ദൈവം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ മാനുഷികതയിൽ സ്നേഹത്തിലേക്കും കുട്ടായ്മയിലേക്കുമുള്ള വിളിയും, അതിലൂടെ അതി

നുള്ള കഴിവും ഉത്തരവാദിത്വവും ആലേഖനം ചെയ്തു” (GS 12). “തന്മൂലം ഓരോ മനുഷ്യജീവിയുടെയും അടിസ്ഥാനപരവും നൈസർഗികവുമായ വിളി സ്നേഹത്തിലേക്കാണ്” (FC 11). സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി ആദിമപാപത്താൽ ശിഥിലമാക്കപ്പെട്ടു (cf ഉൽപ. 3:1-24). എന്നാലും ആ പദ്ധതി ചരിത്രത്തിലുനീളം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ സംഭവങ്ങളിൽ കാലസംപൂർത്തിയരെ വെളിവാക്കപ്പെട്ടു. ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലൂടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവേഷ്ടം ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും അതേ ഇഷ്ടം അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള കൃപ നൽകുന്ന വിമോചനം സംഭവ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവപുത്രൻ, കന്യകാമാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ മാംസം ധരിച്ച വചനം (cf യോഹ 1:14) നസ്രത്തിലെ കുടുംബത്തിൽ ജീവിച്ചുവളർന്നു. തന്റെ ആദ്യ അടയാളത്തിലൂടെ വിവാഹാഘോഷങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് കാനായിലെ കല്യാണത്തിൽ പങ്കെടുത്തു (cf യോഹ 1/1-11). തന്റെ ശിഷ്യരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ തനിക്കു കിട്ടിയ സ്വീകരണത്തിൽ ഈശോ സന്തോഷിച്ചു (മർക്കോ 1/29-31, 2/13-17). ബന്ധനിയായിൽ മരണത്താൽ ദുഃഖിതമായ കുടുംബത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു (cf ലൂക്കാ 10/38-42; യോഹ 11/1-44).

മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യത്താൽ, ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ പോലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഏക പദ്ധതി ഒരിക്കൽ കൂടി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചു (മത്താ 5/31-32; 19/3-12; മർക്കോ 10/1-12; ലൂക്കാ 16/18). ഭാര്യയുടെയും ഭർത്താവിന്റെയും ഉപേക്ഷിക്കൽ, വ്യഭിചാരം എന്നിവ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിൽ ആദിമുതലേ ഉണ്ടായിരുന്ന ഐക്യവും വിശ്വസ്തതയും ഈശോ പഠിപ്പിച്ചു.

മാനുഷികസ്നേഹത്തിന്റെ അസാധാരണ സൗന്ദര്യം കൃത്യമായി എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് യേശു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെ ആദിമ മഹത്ത്വം ഉറപ്പിച്ചു. ഉത്തമഗീതത്താൽ പ്രചോദിതമായി അതു പണ്ടേ വളരെ ഉയർന്ന രീതിയിൽ ആഘോഷിച്ചിരുന്നതാണ്. ഹോസിയാ (1:2; 3:31) മലാക്കി (2:13-16) തുടങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാർ ഉറച്ച ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും അതിനെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനം

കുടുംബം ‘ഗാർഹികസഭ’യെന്ന് ആദിമ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽത്തന്നെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിലെ അപ്പസ്തോലികലേഖനത്തിൽ കുടുംബനിയമസംഹിത എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നിടത്ത് പ്രാചീനലോകത്തിലെ വലിയ കുടുംബമാണ് ആഴമാർന്ന ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെ വേദിയായി പരിഗണിച്ചിരുന്നത്: ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലും മാതാപിതാക്കന്മാരും മക്കളും തമ്മിലും സമ്പന്നരും ദരിദ്രരും തമ്മിലുമുള്ള ഐക്യദാർഢ്യത്തിന്റെ വേദി (cf എഫേ 5/21-6/9; കോളോ 3/18-41; 1 തിമോ 2/8-15; തീത്തുസ് 2/1-10; 1 പത്രോ 2:13-3/7; ഫിലമോനുള്ള കത്തും കാണുക). പ്രത്യേകവിധമായി എഫേസോസ് ലേഖനം പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിലുള്ള ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തെ വലിയ രഹസ്യമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ അതു ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു (cf എഫേ 5/31-32).

നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയും ആധുനികയുഗത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെയും സഭ തന്റെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും കുറിച്ചുള്ള തന്റെ സിദ്ധാന്തം തുടർച്ചയായി പഠിപ്പിക്കാനും വികസിപ്പിക്കാനും എന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ അജപാലന കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനായ “സഭ ആധുനിക ലോകത്തിൽ” ആ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു നല്ല അവതരണം നമുക്കു കാണാം. ചില അടിയന്തര പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഈ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും മഹത്ത്വം ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ അതിൽ ഒരു അധ്യായം മുഴുവൻ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിൽ അവയ്ക്കുള്ള മുല്യം വിവരിക്കുന്നിടത്ത് അത് ദൃശ്യമാണ്. “ഇങ്ങനെ വിവിധ തലമുറകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും കുടുതൽ അറിവു ലഭിക്കുന്നതിനു പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും സ്വന്തം വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങൾ സമൂഹജീവിതത്തിലെ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കുടുംബത്തിൽ സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” (GS, 52). ദമ്പതികളുടെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തു കേന്ദ്രീകൃത ആധ്യാത്മികതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആ രേഖയുടെ ആഹ്വാനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട്, യഥാർത്ഥ വ്യക്തികളുടെ നിരയിൽ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ട ദമ്പതികൾ വികാരങ്ങളിൽ ഒന്നായി, മനസ്സിൽ തുല്യരായി, പരസ്പരവിശുദ്ധിയിൽ സംയോജിതരായിത്തീരട്ടെ. അതുവഴി ജീവന്റെ ഉറവിടമായ മിശിഹായെ അനുഗമിച്ച്, തങ്ങളുടെ വിളിയുടെ സന്തോഷങ്ങളിലും പരിത്യാഗങ്ങളിലും അവരുടെ വിശ്വസ്തമായ സ്നേഹത്താൽ കർത്താവു തന്റെ മരണവും ഉത്ഥാ

നവും വഴി ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തിയ അവിടത്തെ സ്നേഹത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിന് അവർ സാക്ഷികളാകട്ടെ” (GS, 52).

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനുശേഷം പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികൾ വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രബോധനം സമ്പന്നമാക്കി. പോൾ ആറാമൻ മാർപാപ്പാ മനുഷ്യജീവൻ എന്ന തന്റെ ചാക്രിക ലേഖനം വഴി കൃത്യമായ തത്ത്വങ്ങളും മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകി. പിന്നീട് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ “കുടുംബം ഒരു സ്നേഹസമൂഹം” എന്ന തന്റെ അപ്പസ്തോലിക ലേഖനത്തിൽ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളിലെ ദൈവികപദ്ധതി ശക്തമായി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ഈ സ്വയംദാനം അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ സത്യത്തിൽ സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരേയൊരു വേദി സ്വതന്ത്രമായും ബോധപൂർവ്വമായും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയായ വിവാഹം മാത്രമാണ്. അതുവഴി പുരുഷനും സ്ത്രീയും ദൈവം തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ജീവിതത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഉററ കൂട്ടായ്മയെ അംഗീകരിക്കുന്നു (GS 48,1). അതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥം ഈ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. വിവാഹമെന്ന സ്ഥാപനം സമൂഹമോ അധികാരമോ നടത്തുന്ന അവിഹിതമായ ഒരു കൈകടത്തലല്ല; അത് ഒരു ആചാരത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ അടിച്ചേല്പിക്കലുമല്ല; മറിച്ച്, അതു സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധിയോടു പരിപൂർണ്ണ വിശ്വസ്തതയിൽ ജീവിക്കാൻവേണ്ടി, അതുല്യവും, അനന്യവുമെന്നു പരസ്യമായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്ന ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തിന്റെതായ ഉടമ്പടിയുടെ ആന്തരികമായ ഒരാവശ്യമാണ്. ഈ വിശ്വസ്തത വ്യക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം, ആത്മനിഷ്ഠതയുടെയോ ആപേക്ഷികതയുടെയോ എല്ലാ രൂപങ്ങളിൽ നിന്നും അതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും, സൃഷ്ട്യനുചെയ്ത വിവേകത്തിൽ പങ്കാളിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” (FC11).

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മതബോധനം ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്ത്വങ്ങൾ സമാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ ജീവന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഗാഢമായ ഐക്യം ഉളവാക്കുന്ന വിവാഹം ഉടമ്പടി സ്രഷ്ടാവു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേക നിയമത്താൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ദമ്പതികളുടെ നന്മയും സന്താനോത്പാദനവും വിദ്യാഭ്യാസവുമാണ്” അതിന്റെ സഹജവും സ്ഥാപിതവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. “മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ചവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തെ കർത്താവായ ക്രിസ്തു ഒരു കുദാശയുടെ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുകയുണ്ടായി” (cf CIC , 1055; cf GS 48, CCC 1660).

മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തം ദൈവശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളെയും ധാർമ്മിക പെരുമാറ്റങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. അവ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ശീർഷകങ്ങളിലാണ് വികസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്: വിവാഹമെന്ന കുദാശ (Nos. 1601-1658); ആറാം കല്പന (Nos. 2331-2391). മതബോധനഗ്രന്ഥത്തിലെ ഭാഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ വായന വിശ്വാസസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കാലാനുസൃതമായ അറിവ് പ്രദാനം ചെയ്യും. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ വെല്ലുവിളികളുടെ മുൻപിൽ സഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അത് സഹായിക്കും. ദൈവികപദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി കാണുന്ന വിവാഹത്തിന്റെ സത്യത്തിൽ സഭയുടെ അജപാലനശുശ്രൂഷ അതിന്റെ പ്രചോദനം കണ്ടെത്തുന്നു. ദൈവം പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു. സമയത്തിന്റെ പൂർത്തിയിൽ ദാമ്പത്യസ്നേഹത്തെ ദൈവം യേശുവിൽ വെളിപ്പെടുത്തി. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ പരസ്പരസമ്മതത്തിൽ സ്ഥാപിതമാകുന്ന ക്രൈസ്തവവിവാഹം അതിന്റേതായ ഫലങ്ങൾകൊണ്ട്, അതായത് ദമ്പതികളുടെ നന്മകളും കടമകളും കൊണ്ട്, സമ്പന്നമാണ്. അതേസമയം, ആദിപാപത്തിന്റെ പരിണതഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് വിവാഹവും വിമുക്തമല്ല (cf. ഉത്പ 3:1-24). അത് കുദാശയുടെ മഹത്വത്തിന് ആഴമാർന്ന മുറിവുകളേല്പിക്കാം. അതിന്റെ മഹത്വത്തെ ദുരുപയോഗിച്ചുവെന്നും വരാം.

ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായുടെ അടുത്ത കാലത്തെ ചാക്രികലേഖനം - വിശ്വാസവെളിച്ചം - എങ്ങനെ വിശ്വാസം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നുവെന്ന ചിന്തയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. “ദൈവം അവരുടെ മധ്യത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ എത്ര ഉറച്ചതാകും” (നമ്പർ, 50). മാനുഷികനഗരത്തിലെ വിശ്വാസം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആദ്യതലം കുടുംബമാണ്. വിവാഹത്തിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള സുസ്ഥിരമായ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ഞാനിവിടെ ചിന്തിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളവും സാന്നിധ്യവുമെന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ സ്നേഹത്തിൽനിന്ന് ഈ ഐക്യം ജനിക്കുന്നു. ലൈംഗികവ്യത്യസ്തതയുടെ അംഗീകരണത്തിൽ നിന്നും സ്വീകരണത്തിൽ നിന്നും അതു ജനിക്കുന്നു. ഈ വ്യത്യസ്തത വഴി വധുവരന്മാർ ഒറ്റശരീരമാകാനും (cf. ഉത്പ 2:24) പുതിയ ജീവനു ജന്മംനല്കാനും കഴിവുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. പുതിയ ജീവൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നന്മയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പദ്ധതിയുടെ പ്രകാശനമാണ്. ഈ സ്നേഹം

ത്തിൽ അടിയറപ്പിച്ച സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ജീവിതവും ഉൾച്ചേർക്കുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അടയാളത്താൽ പരസ്പരസന്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. നമ്മുടെതന്നെ ആശയങ്ങളെക്കൊണ്ടും സംരംഭങ്ങളെക്കൊണ്ടും വലിയ പദ്ധതിനാം കാണുമ്പോൾ എന്നേക്കും സന്ദേഹിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നു. നമ്മെ താങ്ങിനിർത്തുന്നതും നാം സന്ദേഹിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ മുഴുവൻ ഭാവിയെയും സമർപ്പിക്കാൻ ശക്തി നൽകുന്നതുമായ പദ്ധതിയാണത് (നമ്പർ 52). “വിശ്വാസം ഭീരുക്കൾക്കുള്ള ആഭയകേന്ദ്രമല്ല. മറിച്ച്, ജീവിതത്തെ യീരതയോടെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്ന് വിശ്വലമാക്കുന്നവർക്കുള്ളതാണ്. ഈ സന്ദേഹം വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്നും അതിനായി സ്വയം സമർപ്പിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതാണെന്നും അതു നമുക്ക് ഉറപ്പു നൽകുന്നു. കാരണം, അതിന്റെ അടിത്തറ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ആ വിശ്വസ്തത നമുക്കുള്ള എല്ലാ ദുർബലങ്ങളെക്കൊണ്ടും ശക്തമാണ്” (നമ്പർ 53).

ചോദ്യങ്ങൾ

താഴെപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങളുടെ പട്ടിക അസാധാരണ സിനഡിന്റെ തയ്യാറെടുപ്പിൽ സജീവമായി പങ്കുചേരാൻ പ്രാദേശികസഭകളെ അനുവദിക്കുന്നു. കുടുംബം ഇന്നു നേരിടുന്ന അജപാലനവെല്ലുവിളികളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുക എന്നതാണ് ഈ സിനഡിന്റെ ലക്ഷ്യം.

I. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലും സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തിലുമുള്ള പ്രബോധനങ്ങളുടെ വ്യാപനം

- എ) വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം, രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷനായ സഭ ആധുനികലോകത്തിൽ, കുടുംബം ഒരു കുട്ടായ്മ, കൗൺസിലിനു ശേഷമുള്ള സഭയുടെ മറ്റ് ഔദ്യോഗികരേഖകൾ എന്നിവയിലെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ - അവയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കുടുംബമൂല്യം - എങ്ങനെ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിവരിക്കുക. കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്ക് എന്തു പരിശീലനമാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്?
- ബി) സഭയുടെ പ്രബോധനം അറിയപ്പെടുന്ന ഇടങ്ങളിൽ അതു പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? അഥവാ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏവ?
- സി) ദേശീയ, രൂപത, ഇടവക തലങ്ങളിലെ അജപാലനകർമ്മപദ്ധതികളിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനം എത്രമാത്രം വ്യാപകമാണ്? കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് എന്തു മതബോധനമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്?
- ഡി) സഭയ്ക്കു വെളിയിൽ എത്രമാത്രം, പ്രത്യേകിച്ച് ഏതു വശങ്ങൾ, ഈ പ്രബോധനം യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയുകയും സ്വീകരിക്കുകയും അഥവാ നിരാകരിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ പ്രബോധനം പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പ്രതിബന്ധമായിട്ടുള്ള സാംസ്കാരിക ഘടകങ്ങൾ ഏവ?

II. സ്വാഭാവികനിയമം അനുസരിച്ചുള്ള വിവാഹം

- എ) സമൂഹത്തിന്റെ സാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികനിയമമെന്ന ആശയത്തിന് എന്തു സ്ഥാനമാണുള്ളത്: സ്ഥാപനങ്ങളിൽ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ, അക്കാദമികവൃത്തങ്ങളിൽ, പൊതുവിൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ? കുടുംബത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക അടിസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിൽ നരവംശശാസ്ത്രപരമായ ഏത് ആശയങ്ങളാണ് അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത്?
- ബി) സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സ്വാഭാവികനിയമമെന്ന ആശയം ക്രൈസ്തവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
- സി) കുടുംബരൂപീകരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിൽ സ്വാഭാവികനിയമത്തിന്റെ തത്ത്വവും പ്രയോഗവും എങ്ങനെയാണ് വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടുന്നത്? രാഷ്ട്ര-സഭാസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അത് എങ്ങനെയാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നതും വികസിക്കുന്നതും?
- ഡി) വിശ്വാസം ജീവിക്കാത്ത കത്തോലിക്കരോ അവിശ്വാസികളെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളവരോ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കാനാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് ഈ അജപാലനവെല്ലുവിളി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് വിശദീകരിക്കുക.

III. സുവിശേഷവത്കരണത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ അജപാലനപരിചരണം

എ) വിവാഹത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ ദശകങ്ങളിൽ എന്ത് അനുഭവങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്? ദമ്പതികളുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും സുവിശേഷവത്കരണദൗത്യം ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്ത് ഉദ്യമങ്ങളാണ് നടത്തുന്നത്? ഗാർഹികസഭയെന്ന നിലയിൽ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അവബോധം എങ്ങനെ പരിപോഷിപ്പിക്കാം?

ബി) ജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണതകളെയും ഇന്നത്തെ സംസ്കാരത്തെയും പ്രതിരോധിക്കത്തക്കവിധം കുടുംബത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു രീതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം വിജയിക്കുന്നു?

സി) തലമുറകൾ തമ്മിലുള്ള ഇന്നത്തെ സംഘർഷത്തിൽ വിശ്വാസകൈമാറ്റത്തിനുള്ള വിളി പൂർത്തീകരിക്കാൻ എങ്ങനെ ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങൾ കഴിവുള്ളവയാകുന്നു?

ഡി) പ്രാദേശികസഭകൾക്കും കുടുംബആധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും എങ്ങനെ മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനരീതികൾ കരുപ്പിടിപ്പിക്കാനാവും?

ഇ) ദമ്പതികളെയും ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തെയും കുറിച്ചുള്ള വിശ്വസനീയവും സമഗ്രവുമായ ഒരു ആശയം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു ദമ്പതികൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും എന്തു സവിശേഷസംഭാവനകളാണ് നൽകാവുന്നത്?

എഫ്) പരീശീലനത്തിലുള്ള ദമ്പതികളെയും സംഘർഷാവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്ന ദമ്പതികളെയും സഹായിക്കുന്നതിന് എന്ത് അജപാലനപരിചരണമാണ് സഭ നൽകിയിട്ടുള്ളത്?

IV. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ചില ദാമ്പത്യസാഹചര്യങ്ങളിലെ അജപാലനപരിചരണം

എ) നിങ്ങളുടെ പ്രാദേശികസഭയിൽ പരീക്ഷണാർത്ഥമുള്ള കുടിത്താമസം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണോ? ഏകദേശ ശതമാനം പറയാനാവുമോ?

ബി) മതപരമായിട്ടോ സിവിൽപരമായിട്ടോ അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഐക്യങ്ങൾ ഉണ്ടോ? വിശ്വസനീയമായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ലഭ്യമാണോ?

സി) നിങ്ങളുടെ പ്രാദേശികസഭയിൽ വേർപിരിഞ്ഞ ദമ്പതികളും വിവാഹമോചനം നേടി പുനർവിവാഹം ചെയ്തവരും ഉണ്ടോ? അവർ ഏകദേശം എത്ര ശതമാനമുണ്ട്? ഉചിതമായ അജപാലനകർമ്മപദ്ധതികളിൽ ഈ പ്രശ്നം നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു?

ഡി) മുകളിൽക്കണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും, ഈ ക്രമരഹിതസാഹചര്യത്തിൽ, എങ്ങനെയാണ് മാമ്മോദീസ സ്വീകരിച്ചവർ ജീവിക്കുന്നത്? അതേക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ അവബോധമെന്ത്? അവർ നിസംഗരാണോ? തങ്ങൾ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരായി അവർക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? കുദാശകൾ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അവർ വിഷമിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഇ) വിവാഹമോചിതരായി വീണ്ടും വിവാഹം കഴിച്ചവർ ദിവ്യകാര്യങ്ങളിന്റെയും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെയും കുദാശകളെക്കുറിച്ച് എന്തു ചോദ്യങ്ങളാണ് സഭയോട് ഉന്നയിക്കുന്നത്? ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിലായിരിക്കുന്നവരിൽ എത്രപേർ ഈ കുദാശകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്?

എഫ്) വിവാഹബന്ധം അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന കാനോനിക നടപടിയുടെ ലഘൂകരണം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ സഹായകമാകുമോ? ആകുമെങ്കിൽ ഏതു രീതിയാണ് അത് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്?

ജി) ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു ശുശ്രൂഷ നിലവിലുണ്ടോ? ആ അജപാലനശുശ്രൂഷ വിവരിക്കുക; അത്തരം പ്രോഗ്രാമുകൾ ദേശീയ-രൂപതാതലങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? വേർപിരിഞ്ഞ ദമ്പതികളോടും വിവാഹബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് പുനർവിവാഹം ചെയ്തവരോടും എങ്ങനെയാണ് കർത്താവിന്റെ കരുണ പ്രഘോഷിക്കുന്നത്? അവരുടെ വിശ്വാസയാത്രയിൽ എങ്ങനെയാണ് സഭ അവരെ പ്രായോഗികമായി സഹായിക്കുന്നത്?

V. സ്വവർഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി

എ) സ്വവർഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളുടെ ഐക്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതും അതിനെ ഏതെങ്കിലുംവിധം വിവാഹത്തോടു തുല്യമാക്കുന്നതുമായ ഒരു സിവിൽ നിയമം നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടോ?

ബി) സ്വവർഗത്തിൽപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ സിവിൽ ഐക്യത്തിന്റെ പ്രോത്സാഹകരണ നിലയിൽ രാഷ്ട്രത്തോടും ഇത്തരം ഐക്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളോടും നിങ്ങളുടെ പ്രാദേശികസഭയുടെ മനോഭാവം എന്താണ്?

സി) സ്വവർഗഐക്യത്തിൽ ജീവിക്കുകയും കുട്ടികളെ ദത്തെടുക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ കാര്യത്തിൽ വിശ്വാസകൈമാറ്റത്തിന് അജപാലനപരമായി എന്തുചെയ്യാനാവും?

VI. ക്രമരഹിതവിവാഹങ്ങളിൽ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം

എ) ക്രമാനുസൃതമായി രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിക്കുകയും വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളെ അപേക്ഷിച്ച് ക്രമരഹിതമായ കുടുംബങ്ങളിലെ കുട്ടികളുടെയും കൗമാരക്കാരുടെയും അനുപാതം എന്താണ്?

ബി) ക്രമരഹിതവിവാഹങ്ങളിലെ മാതാപിതാക്കന്മാർ എങ്ങനെയാണ് സഭയെ സമീപിക്കുന്നത്? എന്താണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അവർ കുദാശകൾ മാത്രമാണോ, അതോ മതബോധനവും മതത്തിന്റെ പൊതുപ്രബോധനവും കൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

ഇ) ഈ കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ അതായത് ക്രൈസ്തവവിദ്യാഭ്യാസം നൽകാൻ പ്രാദേശികസഭകൾ എങ്ങനെയാണ് പരിശ്രമിക്കുന്നത്?

ഡി) ഇക്കാര്യങ്ങളിലെ കൗദാശികപതിവ് എന്താണ്: ഒരുകൽ, കുദാശയുടെ പരികർമ്മം, അനുഗമിക്കൽ?

VII. ദമ്പതികളുടെ ജീവനോടുള്ള തുറവ്

എ) ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ മാതൃത്വപിതൃത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആറാം പൗലോസ് മാർപാപ്പായുടെ മനുഷ്യജീവൻ എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിലെ പ്രബോധനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ക്രൈസ്തവർക്ക് ഇന്ന് എന്ത് അറിവുണ്ട്? കുടുംബസംവിധാനത്തിന്റെ വിവിധ രീതികളെ ധർമ്മികമായി എങ്ങനെ വിലയിരുത്തണമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമോ? ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അജപാലനപരമായി എന്തെങ്കിലും ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടോ?

ബി) ഈ ധർമ്മികപ്രബോധനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഈ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് അതിന്റെ ഏതു വശങ്ങളിലാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷം ദമ്പതികൾക്കും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നത്?

സി) ഹുമാനേവീത്തെയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിലാക്കുന്നതിന് ദമ്പതികളെ സഹായിക്കാൻ ഏതു സ്വാഭാവികരീതികളാണ് പ്രാദേശികസഭകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്?

ഡി) കുന്വസാരമെന്ന കുദാശയുടെ പ്രയോഗത്തിലും വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ പങ്കെടുക്കലിലും ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളുടെ അനുഭവമെന്താണ്?

ഇ) ഇക്കാര്യത്തിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനവും രാഷ്ട്രം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസമാണുള്ളത്?

എഫ്) കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എങ്ങനെ കൂടുതൽ തുറവുള്ള മനോഭാവം വളർത്താനാവും? കൂടുതൽ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ജനനത്തെ എങ്ങനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനാവും?

VIII. കുടുംബവും വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

എ) മനുഷ്യവ്യക്തിയുടെ രഹസ്യവും വിളിയും യേശുക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എങ്ങനെ കുടുംബത്തെ ഇതു സംഭവിക്കുന്നതിന് വിശേഷാനുകൂല്യമുള്ള വേദിയാക്കാം?

ബി) ഒരൂവൻ ഏതു വിഷമസ്ഥിതിമൂലമാണ് ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ സാധിക്കാതാകുന്നത്?

സി) ആളുകൾക്ക് അനുഭവപ്പെടാവുന്ന അനേകം വിശ്വാസസംഘർഷങ്ങൾ കുടുംബജീവിതത്തെ എത്രമാത്രം ബാധിക്കുന്നു?

IX. മറ്റു വെല്ലുവിളികളും നിർദ്ദേശങ്ങളും

മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ചോദ്യാവലിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റ് ഏതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അവശ്യാവശ്യകമാണെന്നോ ഉപകാരപ്രദമാണെന്നോ നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

വിവർത്തനം: റവ. ഫാ. ജോസ് കോട്ടയിൽ
സെക്രട്ടറി, കെസിബിസി ഫാമിലി കമ്മീഷൻ